

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska ulica 1

Poslovni broj: P-102/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Denisu Krnjaku, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, OIB:52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu, protiv tuženika MURASPID d.o.o., Hodošan, Vinogradska 14, OIB:98034707107, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Fosin, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Marijan Fosin i Božica Petak Vujec, Varaždin, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 14. travnja 2026. u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja Tome Božića i punomoćnika tuženika Marijana Fosina, 29. travnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku trgovačkom društvu Muraspid d.o.o. iz Hodošana, Vinogradska 14, OIB:98034707107, da Republici Hrvatskoj, OIB:52634238587, plati 6.243,53 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. prosinca 2024. do isplate te koje se obračunavaju po članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima po kamatnoj stopi zateznih kamata koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osoba javnog prava te se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena , pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za dugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 3.877,75 eura sa zateznom kamatom koja teče od 29. travnja 2026. do isplate po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena.

i

riješio je

Utvrdjuje se da je tužitelj djelomično povukao tužbu i to u dijelu u kojem traži isplatu iznosa od 20.983,18 eura kao i zateznu kamatu koja teče na iznos od 24.495,31 eura od 28. rujna 2024. do isplate, na iznos od 1.135,48 eura od 19. listopada 2024. do isplate, na iznos od 1.150,54 eura od 22. studenoga 2024. do isplate te na iznos od 445,38 eura od 11. prosinca 2024. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj tužbenim zahtjevom traži isplatu novčanog iznosa od 27.226,71 eura sa zateznom kamatom koja teče na iznos od 24.495,31 eura od 28. rujna 2024. do isplate, na iznos od 1.135,48 eura od 19. listopada 2024. do isplate, na iznos od 1.150,54 eura od 22. studenoga 2024. do isplate te na iznos od 445,38 eura od 11. prosinca 2024. do isplate. U historijatu tužbe tužitelj ističe da je vlasnik poslovnog prostora koji je u naravi skladište površine 348 m², na adresi Kotoriba, Kolodvorska bb, koji se nalazi u zgradi izgrađenoj na čkbr. 1863/3 skladište u mjestu, površine 348 m², upisanoj u zk.ul. br. 6131 k.o. Kotoriba (dalje: poslovni prostor u Kotoribi). Tužitelj je predmetni poslovni prostor stekao na temelju nagodbe sklopljene s trgovačkim društvom HŽ Cargo d.o.o. od 23. prosinca 2022., te je uveden u posjed na temelju Zapisnika o primopredaji nekretnine od 8. prosinca 2023. Na temelju Zakona o upravljanju nekretnina i pokretninama u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 155/23) i Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 27. veljače 2018., sklopljenog između tadašnjeg Ministarstva državne imovine (sada Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine) i trgovačkog društva Državne nekretnine d.o.o., predmetnom nekretninom upravlja trgovačko društvo Državne nekretnine d.o.o. Poslovni prostor u Kotoribi koristi tuženik na način da dio poslovnog prostora u površini 117,35 m², koristi na temelju ranije sklopljenog Ugovora o zakupu poslovnog prostora sa trgovačkim društvom HŽ Cargo d.o.o. od 17. prosinca 2021., a dio u površini 116,51 m² koristio je bez pravne osnove. Za dio poslovnog prostora u površini 117,35 m², tuženik uredno plaća zakupninu, dok za dio poslovnog prostora koji je korišten bez pravne osnove u površini 116,51 m², za razdoblje od 23. prosinca 2022. (dan stjecanja poslovnog prostora na ime Republike Hrvatske) do primopredaje tog dijela poslovnog prostora 13. prosinca 2024., odbija platiti naknadu. Upravitelj nekretnine trgovačko društvo Državne nekretnine d.o.o. dopisom od 26. rujna 2024. pozvalo je tuženika na plaćanje naknade za korištenje dijela poslovnog prostora kojeg je isto koristilo bez pravne osnove na što se tuženik oglašio. Na temelju izračuna Državnih nekretnina d.o.o., tuženik duguje tužitelju na ime naknade 27.226,71 eura.

2. Tužitelj je na ročištu za glavnu raspravu 14. travnja 2026. djelomično povukao tužbu te izjavio da umjesto utuženih 27.226,71 eura uvećano za zatezne kamate zahtijeva isplatu radi korištenja poslovnog prostora bez osnove 6.243,53 eura sa

zateznom kamatom od 13. prosinca 2024. pa do isplate. Na istom ročištu tuženik je dao pristanak na djelomično povlačenje tužbe pa je sud u skladu sa čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) odlučio kao u izreci rješenja.

3. U dokaznom postupku tužitelj predlaže čitanje dokumentacije koju je dostavio u spis te i saslušanje svjedoka Berislava Sušaca. Ističe se da je tužitelj na pripremnom ročištu predložio i saslušanje svjedokinje Katarine Komin Bronić i svjedoka Saše Siladija, ali je kasnije i to na ročištima održanim 3. ožujka 2026. i 14. travnja 2026. odustao od saslušanja navedenih svjedoka.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu, a isto tako i u kasnijem tijeku postupka, u cijelosti osporava tužbeni zahtjev tužitelja. Ističe da nije točno da bi tuženik koristio jedan dio poslovnog prostora bez ugovora, a koja površina prema tužbi iznosi 117,35 m². Pojašnjava da tuženik nikada nije bio prisutan preuzimanju spornog poslovnog prostora od strane tužitelja od ranijeg vlasnika HŽ Cargo d.o.o. U konačnici tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva dok u dokaznom postupku tuženik predlaže provedbu slijedećih dokaza:

- čitanje dokumentacije koju je dostavio u spis
- očevid na licu mjesta
- saslušanje svjedoka Ivana Košaka (bivši direktor tuženika i prokurist)
- saslušanje svjedoka Drage Filipašića (raniji rukovoditelj HŽ CARGO d.o.o.)
- saslušanje svjedoka Dubravka Čondaša (zaposlenik društva HŽ Cargo d.o.o.)
- saslušanje svjedoka Zvonimira Vnučeca (potpisnik zapisnika o stupanju u posjed od 13. prosinca 2024.)
- saslušanje direktora tuženika Saše Košaka
- vještačenje po građevinskom vještaku radi utvrđivanja visine zakupnine
- zatražiti podatke od društva EOS Nekretnine d.o.o. po kojoj cijeni to društvo daje u zakup svoj poslovni prostor
- po potrebi kao svjedoka saslušati svjedoka odvjetnika Marijana Fosina (na okolnost održanog sastanka 10. prosinca 2024.).

5. U dokaznom postupku sud je proveo uviđaj na licu mjesta na predmetnom poslovnom prostoru u Kotoribi na kojem je saslušao svjedoke Dragu Filipašića, Dubravka Čonkaša, Sašu Košaka, Berislava Sušaca i Zvonimira Vnučeca. Na ročištu za glavnu raspravu saslušan je i direktor tuženika Ivan Košak te je i sud pročitao svu dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis i to:

- dopis društva Državne nekretnine d.o.o. od 5. svibnja 2025. (listovi 4 do 5 spisa),
- zk.ul.br. 6131, k.o. Kotoriba (list 6 spisa),
- nagodbu sklopljenu između Republike Hrvatske i društva HŽ Cargo d.o.o. od 23. prosinca 2022. (listovi 7 do 20 spisa),
- zapisnik o primopredaji nekretnine od 8. prosinca 2023. (listovi 21 do 22 i 60 do 61 spisa),

- Ugovor o zakupu poslovnog prostora broj 14/21 od 17. prosinca 2021. sklopljen između zakupodavca HŽ Cargo d.o.o. i tuženika kao zakupnika (listovi 23 do 31 i 62 do 69 spisa),
- tlocrt predmetnog poslovnog prostora u Kotoribi (list 32 spisa),
- zapisnik o stupanju u posjed od 13. prosinca 2024. (list 33 spisa),
- dopis društva Državne nekretnine d.o.o. od 26. rujna 2024. (listovi 34 do 35 spisa),
- dopis društva Državne nekretnine d.o.o. od 26. rujna 2024. (listovi 36 do 37 spisa),
- vjerodostojnu ispravu – izvadak otvorenih stavaka (listovi 38 do 39 spisa),
- zahtjev tužitelja za mirno rješenje spora sa pripadajućom dostavnicom i odgovor tuženika (listovi 40 do 47 spisa),
- e-mail korespondenciju (listovi 48 do 49 spisa),
- službenu bilješku o održanom sastanku dana 10. listopada 2024. (listovi 50 do 52 spisa),
- dopis tuženika od 20. svibnja 2025. (listovi 70 do 71 spisa),
- dopis Općine Kotoriba od 13. travnja 2026. sa Odlukom o cijeni zakupnine po djelatnostima na području Općine Kotoriba od 25. srpnja 2019. (listovi 110 do 111 spisa),
- Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 23. rujna 2025. sklopljen između zakupodavca EOS Nekretnine d.o.o. i tuženika kao zakupnika sa zk. izvatkom i izvatkom iz sudskog registra (listovi 112 do 122 spisa).

6. Posebno se napominje da je tuženik na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 14. travnja 2026. u spis dostavio određenu dokumentaciju (listovi 110 do 122 spisa) te da se tužitelj usuglasio da se predana dokumentacija koristi u dokaznom postupku. Posljedično, iako je dokumentacija u spis predana nakon zaključenja prethodnog postupka, sud je odlučio provesti dokaz čitanjem navedene dokumentacije. Dodatno se apostrofira da za odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva navedena dokumentacija u konkretnom slučaju nije relevantna, a o tome će se detaljnije elaborirati u daljnjem tijeku obrazloženja.

7. Uvažavajući procesno pravilo o utvrđivanju odlučnih činjenica pred trgovačkim sudovima iz čl. 492.a ZPP-a gdje je određeno da će sud u postupku pred trgovačkim sudovima, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava, sud je u dokaznom postupku primarno analizirao isprave koje su dostavljene od strane parničnih stranaka u spis. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sve u smislu čl. 8. ZPP-a, sud zaključuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan. Primarno se ističe da među strankama nije sporno da su provele prije pokretanja ove parnice postupak u smislu čl. 186.a ZPP-a.

8. Tužitelj, dakle, tužbenim zahtjevom u konačnici traži isplatu iznosa od 6.243,53 eura sa zateznom kamatom koja teče od 13. prosinca 2024. pa do isplate, a koji novčani iznos se odnosi na naknadu za korištenje bez pravne osnove poslovnog prostora u Kotoribi površine 116,51 m² i to u razdoblju od 23. prosinca 2022. do 13. prosinca 2024.

9. Činjenično između stranaka nije sporno da je u razdoblju za koje se traži naknada za korištenje bez pravne osnove tužitelj vlasnik predmetnog poslovnog prostora u Kotoribi s time da je tužitelj vlasništvo stekao sklapanjem nagodbe dana 23. prosinca 2022. sa ranijim vlasnikom društvom HŽ Cargo d.o.o. (list 7 do 19 spisa). Ističe se i da je tužitelj u spis dostavio Zapisnik o primopredaji nekretnine od 8. prosinca 2023. (listovi 21 do 22 spisa), a iz koje isprave je vidljivo da je tužitelj preuzeo u posjed navedenog dana predmetni poslovni prostor u Kotoribi.

10. Nadalje, činjenično između stranaka nije sporno da predmetni poslovni prostor u naravi predstavlja dva odvojena skladišna prostora (navedeno je sud i neposredno utvrdio uviđajem na licu mjesta, a nacrt prostora prikazan je na listu 32 spisa) te da skladišni prostor površine 117,35 m² tuženik osnovano koristi budući da je sa ranijim vlasnikom društvom HŽ Cargo d.o.o. sklopljen Ugovor o zakupu poslovnog prostora broj 14/21 od 27. prosinca 2021. (listovi 23 do 31 spisa). Nesporno je isto tako da tuženik uredno podmiruje zakupninu za navedeni poslovni prostor površine 117,35 m².

11. Tužitelj u ovom postupku činjenično tvrdi da tuženik, uz ranije navedeni skladišni prostor površine 117,35 m², bez pravne osnove koristi i skladišni prostor površine 116,51 m² te upravo za taj prostor tužitelj potražuje naknadu u ovoj parnici. Tužitelj ističe da na temelju Zakona o upravljanju nekretninama i pokretninama u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 155/23) te i na temelju ugovornog odnosa predmetnim poslovnim prostorom u Kotoribi upravlja društvo Državne nekretnine d.o.o. koje pak je izvršilo obračun naknade za korištenje spornog poslovnog prostora kojeg tuženik prema navodima tužitelja koristi bez pravne osnove te je u prilog tome u spis dostavljen dopis društva Državne nekretnine d.o.o. od 26. rujna 2024. (listovi 34 do 35 spisa) u kojem je vidljiv izračun visine naknade za korištenje poslovnog prostora te i dopis društva Državne nekretnine d.o.o. od 26. rujna 2024. (listovi 36 do 37 spisa) u kojem je vidljivo da navedeno društvo poziva tuženika na plaćanje naknade za korištenje spornog poslovnog prostora. Iz izračuna visine naknade vidljivo je da se potražuje mjesečna naknada u iznosu od 920,43 eura odnosno 7,90 eur/m².

12. Tuženik, međutim, osporava činjenicu da je koristio sporni skladišni prostor površine 116,51 m² u predmetnom razdoblju od 23. prosinca 2022. do 13. prosinca 2024. Budući da je između stranaka ova odlučna činjenica sporna sud je u dokaznom postupku primarno proveo dokaze u svrhu utvrđenja ove sporne činjenice.

13. Primarno je sud obavio uviđaj na licu mjesta i to 12. prosinca 2025. na kojem su saslušani svjedoci Drago Filipašić, Zvonimir Vnućec, Berislav Sušac, Dubravko Čonkaš i Saša Košak. Saslušani svjedoci i to Drago Filipašić (raniji zaposlenik društva HŽ Cargo d.o.o.), Dubravko Čonkaš (zaposlenik tuženika) i Saša Košak (zaposlenik tuženika) decidirano su izjavili da tuženik predmetni sporni prostor površine 116,51 m² nikada nije koristio za svoje potrebe već da je tuženik koristio isključivo skladišni prostor površine 117,35 m² (za koji dio skladišnog prostora postoji sklopljen ugovor o zakupu). Navedeni svjedoci naveli su da su se u spornom prostoru površine 116,51 m² nalazile uskladištene neke stvari društva HŽ Cargo d.o.o. Saslušani svjedok Zvonimir Vnućec, zaposlenik društva Državne nekretnine d.o.o. koji je potpisao

zapisnik o stupanju u posjed 13. prosinca 2024. (list 33 spisa), izjavio je da je prilikom stupanja u posjed predmetni sporni prostor ispražnjen od stvari odnosno u prostoru se nije nalazila nikakva roba tuženika već se u istom nalazio uskladišten viljuškar koji je u vlasništvu društva HŽ Cargo d.o.o. Navedeni svjedok osim navedenog dana, dakle 13. prosinca 2024., nije dolazio u predmetni objekat. Saslušani svjedok Berislav Sušac koji je kao predstavnik nadležnog ministarstva potpisao zapisnik o primopredaji od 8. prosinca 2023. (listovi 21 do 22 spisa) izjavio je da je prilikom vršenja primopredaje tada prisutni predstavnik društva HŽ Cargo d.o.o. izjavio da tuženik dio poslovnog prostora koristi bez ugovora te je na temelju toga utvrđeno da tuženik sporni skladišni prostor površine 116,51 m² koristi bez pravne osnove. Svjedok je predočio ukupno 8 fotografija koje je sačinio prilikom preuzimanja prostora 8. prosinca 2023., ali je svjedok samo za jednu fotografiju izjavio da se na istoj nalaze dvije palete koje su bile uskladištene u spornom skladišnom prostoru. Ovdje se ističe da je sud prilikom saslušanja navedenog svjedoka odbio prijedlog tužitelja da se fotografije koje pokazuje svjedok unesu u spis, a to iz razloga što je tužitelj imao mogućnost do zaključenja prethodnog postupka navedene fotografije unijeti kao dokazni materijal, ako je smatrao navedeno potrebnim. Posljedično unos fotografija kao dokazni materijal u fazi glavne rasprave u suprotnosti je sa čl. 299. st. 1. ZPP-a. Nadalje, svjedok je izjavio da on nema saznanja o tome da li je tuženik koristio predmetni sporni prostor na neki od načina u utuženom razdoblju te i da on osobno nije tražio nikog od predstavnika tuženika radi eventualnog upita vezano za korištenje spornog prostora. Na pitanje suda zašto u zapisnik prilikom izvršene primopredaje u prosincu 2023. nisu popisane stvari koje su se nalazile u spornom prostoru svjedok je izjavio da nema objašnjenje za to. Uz navedene svjedoke završno je saslušan i direktor tuženika na ročištu koje je održano 14. travnja 2026. te je direktor Ivan Košak decidirano izjavio da tuženik predmetni sporni skladišni prostor nikada nije koristio te i da je kroz čitavo razdoblje za koje se potražuje zakupnina društvo HŽ Cargo d.o.o. u spornom skladištu skladištilo neke svoje stvari poput viljuškara i raznog tovarnog pribora. Izjavio je da je sporni prostor eventualno korišten zbog potrebe održavanja cjelokupne zgrade budući da je to bilo nužno radi provedbe deratizacije i održavanja higijene cijelog prostora.

14. Nakon provedene analize saslušanih osoba ovaj sud zaključuje da osobe koje su imale neposrednih saznanja o korištenju predmetnog spornog skladišnog prostora su decidirano izjavile da tuženik sporni prostor nije koristio, dok osobe koje su u sporni prostor pristupile kao predstavnici nadležnog ministarstva odnosno kao predstavnici društva Državnih nekretnina d.o.o. (koje društvo na temelju zakona upravlja predmetnom nekretninom) nemaju neposrednih saznanja o tome da li je tuženik sporni prostor koristio ili nije. Iz analize isprava koje su dostavljene u spis sud također ne može zaključiti da bi u postupku na bilo koji način bilo dokazano da je tuženik predmetni sporni skladišni prostor u predmetnom razdoblju koristio kako to tvrdi tužitelj. Jedini pisani trag nalazi se u Zapisniku o primopredaji nekretnine od 8. prosinca 2023. (listovi 21 do 22 spisa) gdje je navedeno da se sporni dio robnog skladišta površine od 116,51 m² koristi bez pravne osnove, a iz iskaza saslušanog svjedoka Berislava Sušaca (koji je potpisao Zapisnik o primopredaji u ime nadležnog ministarstva) proizlazi da se do tog podatka o korištenju bez pravne osnove došlo na temelju iskaza predstavnika društva HŽ Cargo d.o.o. Nikole Strikomana. Budući da tužitelj nije

predložio da se navedeni Nikola Strikoman eventualno sasluša u dokaznom postupku sud ne može isključivo na navedenom Zapisniku od 8. prosinca 2023. eventualno temeljiti utvrđenje da bi tuženik predmetni sporni skladišni prostor koristio kroz čitavo razdoblje od 23. prosinca 2022. pa do 13. prosinca 2024. Zbog svega sud zaključuje da tužitelj u ovom postupku nije dokazao odlučnu činjenicu korištenja predmetnog poslovnog prostora od strane tuženika u utuženom razdoblju pa sud primjenom čl. 221.a ZPP-a utvrđuje da tuženik u spornom razdoblju predmetni poslovni prostor nije koristio.

15. Imajući u vidu prednje navedeno sud zaključuje da tužitelj u ovom postupku nema pravo potraživati naknadu za korištenje poslovnog prostora pa je potrebno tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan.

16. Ono što sud želi završno istaknuti jest to da se u skladu sa čl. 4. Zakona o upravljanju nekretninama i pokretninama u vlasništvu Republike Hrvatske nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske upravlja učinkovito i razumno pažnjom dobrog gospodara, sukladno načelima odgovornosti, javnosti, učinkovitosti i predvidljivosti, dok je u čl. 14. st. 1. određeno da se društvu Državne nekretnine d.o.o. povjeravaju poslovi upravljanja stanovima i poslovnim prostorima, osim ako ovim zakonom ili posebnim zakonom nije propisano drukčije. Sud iznosi svoj stav da iz predmetnog dokaznog postupka proizlazi da tužitelj kao vlasnik nekretnine odnosno trgovačkog društva Državne nekretnine d.o.o. kao osoba koja upravlja poslovnim prostorima vezano za predmetni poslovni prostor nije postupalo u skladu sa propisanim načelima iz ranije citiranog čl. 4. Naime, iz dokaznog postupka proizlazi da su djelatnici ministarstva odnosno društva Državne nekretnine d.o.o. pristupili u predmetni poslovni prostor u svega dva navrata (prilikom sastavljanja Zapisnika o primopredaji od 8. prosinca 2023. i Zapisnika o stupanju u posjed od 13. prosinca 2024.) te da zapravo nitko od djelatnika nema neposrednih saznanja o načinu kako se koristi predmetna nekretnina koja je u državnom vlasništvu. Na to valja dodati da iz iskaza svih saslušanih svjedoka proizlazi da je jedina osoba koja je održavala predmetni poslovni prostor (provedba deratizacije, higijenskog održavanja, održavanja krovišta i sl.) bio upravo tuženik iako je to prema zakonskim obvezama u obvezi tužitelja kao vlasnika nekretnine. Posljedično sud iznosi stav da je tužitelj u svom pokušaju nametanja da tuženik plati predmetnu naknadu za korištenje spornog poslovnog prostora (i to posebice u visini od 7,90 eur/m² u situaciji kada postoji sklopljeni ugovor o zakupu za jedan dio skladišnog prostora sa dogovorenom zakupninom od 2,02 eur/m² – listovi 23 do 31 spisa) postupao suprotno osnovnim načelima obveznih odnosa proklamiranih u čl. 4. ZOO-a.

17. Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na čl. 154 st. 1. ZPP-a kojim je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka te čl. 158. st. 1. ZPP-a gdje je određeno da tužitelj koji povuče tužbu dužan je tuženiku naknaditi troškove postupka. Kako je tuženik u cijelosti uspio u ovom postupku (a dio tužbe je tužitelj povukao) razvidnim proizlazi obveza tužitelja na naknadu troškova postupka tuženiku. Sud je kao potrebne

troškove u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje parnice tuženiku priznao slijedeće troškove (vrijednost predmeta spora iznosi 27.226,71 eura):

- sastav odgovora na tužbu po punomoćniku prema Tbr.8.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23 – u daljnjem tekstu: Tarifa) u iznosu od 625,00 eura (uključen PDV),
- zastupanje po punomoćniku na ročištima 5. studenoga 2025., 12. prosinca 2025. i 14. travnja 2026. prema Tbr.9.t.1. Tarife u iznosu od 1.875,00 eura (uključen PDV; 3 x 625,00 eura),
- zastupanje po punomoćniku na ročištu 3. ožujka 2026. prema Tbr.9.t.5. Tarife u iznosu od 125,00 eura (uključen PDV),
- sastav podnesaka od 21. listopada 2025. i 15. prosinca 2025. prema Tbr.8.t.4. Tarife u iznosu od 312,50 eura (uključen PDV; 2x156,25 eura),
- sastav podneska – odgovor na zahtjev za mirno rješenje spora po punomoćniku prema Tbr.8.t.1. Tarife u iznosu od 625,00 eura (uključen PDV),
- trošak sudskog uviđaj u iznosu od 92,97 eura,
- trošak / kilometrina za pristup uviđaju na licu mjesta u iznosu od 34,78 eura te trošak izbivanja iz pisarnice u iznosu od 187,50 eura (uključen PDV)

odnosno sumarno je tuženiku priznat trošak u iznosu od 3.877,75 eura koji je dosuđen tuženiku u točki II. izreke presude. Na dosuđeni trošak određena je i zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude u skladu sa čl. 151. st.3. ZPP-a.

U Varaždinu 29. travnja 2026.

Sudac:

Denis Krnjak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda, (e-Komunikacijom za osobe koje su obvezne komunicirati putem e-Komunikacije), a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. zastupnik po zakonu tužitelja
2. punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30887-54e82**

Kontrolni broj: **0d0f5-a806f-715b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DENIS KRNJAK, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.